

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Růženy Fialkové a soudců Aloise Šťovíka a Petra Macešky v právní věci žalobce: **Ing. Miroslav Sýček**, nar. 21. 3. 1952 zastoupený JUDr. Tomášem Orlem, advokátem, sídlem Václavské nám. 22, 110 00 Praha, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**, sídlem Kounicova 24, 611 32 Brno, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 10. 2022, č. j. 6 A 177/2022-30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost se **zamítá**.
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1.] Stěžovatel podal jako žalobce dne 1. 9. 2022 ke Krajskému soudu v Brně žalobu, v níž se domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v předvolání dle § 65 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“) ze dne 10. 8. 2022, č. j. KRPB-162453-333/TČ-2017-060081-POR. Na základě citovaného předvolání se měl žalobce dne 9. 9. 2022 v 10:00 hod. dostavit ke kriminalisticko-technickému úkonu s cílem získat osobní údaje žalobce pro účely jeho budoucí identifikace, kdy mu měly být snímány daktyloskopické otisky, zjišťovány tělesné znaky, prováděno měření těla, pořizovány obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odebírány biologické vzorky umožňující získat informaci o genetickém vybavení (forma ústního stěru – bukální stěr) a tyto informace měly být zaneseny do databáze Policie ČR. Uvedený úkon měl být proveden v rámci trestního řízení vedeného proti žalobci (nyní stěžovateli) pro podezření ze spáchání přečinu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 trestního zákoníku spočívající (ve zkratce řečeno) v tom, že žalobce dne 5. 5. 2017 při podání žádosti o hypoteční úvěr ve výši 3.500.000,- Kč na koupi bytu v hodnotě 4.500.000,- Kč předložil úvěrující bance nepravdivé potvrzení o svých příjmech.

[2.] Usnesením ze dne 3. 9. 2022 krajský soud vyhověl návrhu žalobce (nyní stěžovatele) na vydání předběžného opatření podle § 38 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen

„s. ř. s.“) a stanovil žalovanému povinnost zdržet se zásahu do práv žalobce spočívající v provedení výše uvedeného identifikačního úkonu.

[3.] Meritorně však následně krajský soud žalobu zamítl rozsudkem 8. 10. 2022, č. j. 6 A 177/2022-30.

[4.] Proti rozsudku krajského soudu brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností podanou Nejvyššímu správním soudu 20. 10. 2022 z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem. V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že jeho předvoláním k výše uvedeným identifikačním úkonům došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv. Žalovaný totiž v předvolání neuvedl, z jakého důvodu požaduje po stěžovateli požadované identifikační úkony a ani nevysvětlil, proč tyto potřebuje při trestním řízení proti stěžovateli, když tento je obviněn „jen“ z úvěrového podvodu a dosud nikdy nebyl v celém svém dosavadním životě trestně stíhán, natož odsouzen.

[5.] Žalovaný navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[6.] Usnesením ze dne 22. 10. 2022 Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu stěžovatele na vydání předběžného opatření podle § 38 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a stanovil žalovanému povinnost zdržet se zásahu do práv stěžovatele spočívající v provedení výše uvedeného identifikačního úkonu.

[7.] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v mezích rozsahu kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů, přičemž se zabýval i tím, zda nejsou dány vady rozsudku či předchozího řízení, k nimž je povinen přihlédnout *ex officio* (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.) a konstatuje, že kasační stížnost není důvodná.

[8.] Nejvyšší správní soud se zabýval námitkou stěžovatele (uplatněnou ve zcela identické podobě již v žalobě), že předvoláním stěžovatele k výše uvedeným identifikačním úkonům došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv.

[9.] Nejvyšší správní soud se s výše uvedenou námitkou stěžovatele neztotožnil.

[10.] Předně je třeba odmítnout postoj stěžovatele, kterým zlehčuje trestný čin, pro nějž je stíhán, argumentem, že jde (slovy stěžovatele) „jen o úvěrový podvod“. Ačkoliv jde toliko o přečin v základní skutkové podstatě podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, nelze přehlédnout, že celková výše hypotečního úvěru, který stěžovatel získal, činila 3.500.000,- Kč. Na této okolnosti nic nemění ani skutečnost, že tento hypoteční úvěr byl zajištěn zástavním právem na úvěrované nemovitosti, přičemž hodnota této nemovitosti činila v době jejího pořízení v roce 2017 dle znaleckého posudku 4.500.000,- Kč a že z dosavadních výsledků vyšetřování nevyplývá, že by jednáním stěžovatele byla způsobena škoda. V případě skutkové podstaty úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku není způsobení škody zákonným znakem tohoto trestného činu. Zájmem chráněným zákonem tu je transparentnost při sjednávání úvěru tak, aby věřitel měl k dispozici pravdivé informace, na základě kterých by se mohl svobodně a zodpovědně rozhodnout, zda úvěr poskytne či nikoliv. Nejvyšší správní soud zde zdůrazňuje, že charakter stíhaného trestného jednání není pro posouzení nynější věci relevantní. Stěžovatel ostatně dosud nebyl v trestním řízení shledán vinným, když trestní řízení je na samém počátku a ve věci dosud ani nebyla podána obžaloba.

[11.] Podle § 65 odst. 1 zákona o policii platí: „*Policie může při plnění svých úkolů pro účely budoucí identifikace u a) osoby obviněné ze spáchání úmyslného trestného činu nebo osoby, které bylo sděleno podezření pro spáchání takového trestného činu; b) osoby ve výkonu trestu odnětí svobody za spáchání úmyslného trestného činu; c) osoby, již bylo uloženo ochranné léčení nebo zabezpečovací detence, nebo d) osoby nalezené, po níž bylo vyhlášeno pátrání a*

jejíž svéprávnost je omezena, snímat daktyloskopické otisky, zjišťovat tělesné znaky, provádět měření těla, pořizovat obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odebírat biologické vzorky umožňující získání informací o genetickém vybavení.“

[12.] V nyní posuzovaném předvolání k provedení identifikačních úkonů přitom žalovaný zcela srozumitelně uvedl zákonný důvod takového předvolání – tedy „*pro případnou budoucí identifikaci obviněného*“. Tento žalovaným uváděný důvod je tak v souladu s citovaným ustanovením § 65 odst. 1 písm. a) zákona o policii, když stěžovatel je osobou obviněnou ze spáchání úmyslného trestného činu.

[13.] Dostatečnou ochranu práv stěžovatele ostatně poskytuje zákon o policii v § 65 odst. 5, podle kterého „*Policie osobní údaje získané podle odstavce 1 vymaže, jakmile jejich zpracovávání není nezbytné pro účely předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti anebo stíhání trestných činů nebo zajišťování bezpečnosti České republiky, veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti*“. Tak tomu bude typicky v případech, kdy je obviněný ze stíhaného trestného jednání nakonec obvinění zproštěn. Celé trestní řízení proti stěžovateli se však nachází zatím na samém počátku a stěžovatel se tak musí podrobit úkonům trestního řízení, a to včetně úkonů identifikačních dle § 65 odst. 1 zákona o policii.

[14.] Vzhledem k tomu, že soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, zamítl ji rozsudkem.

[15.] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. Jde-li o procesně úspěšného žalovaného, u něj nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly. Soud proto rozhodl, že se mu právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2023

JUDr. Růžena Fialková
předsedkyně senátu